

Buhay Mula sa mga Patay

"Ipinahayag ko sa inyo una sa lahat ang tinanggap ko rin, na si Cristo ay namatay para sa ating mga kasalanan ayon sa mga kasulatan; at na siya'y naburol, at na siya'y muling nabuhay sa ikatlong araw ayon sa mga kasulatan."

1 Corinto 15:3,4

Ang Bibliya mula simula hanggang wakas ay nagtuturo ng isang doktrina na hindi matatagpuan kahit saan pa: na ang buhay sa hinaharap para sa mga patay ay darating sa pamamagitan ng muling pagkabuhay. Lahat ng mga manunulat na hinimok ng Diyos ay ipinahayag ang kanilang tiwala sa isang Manunubos. Higit pa nilang ipinahayag na "sa umaga," kapag tinawag ng Diyos ang sangkatauhan mula sa libingan, sila ay lalabas, at ang masasama ay hindi na maghahari sa mundo. Sinasabi sa atin ng salmista, "Tulad ng mga tupa, inilalagay sila sa libingan; kamatayan ang magiging pagkain nila; at ang matuwid ay maghahari sa kanila sa umaga." (Awit 49:14). Ang "umaga" ay magdadala ng paghahari sa mga matuwid ngunit pakakawalan din nito ang lahat mula sa kapangyarihan ng libingan. Itinuro rin ng mga propeta ang muling pagkabuhay ng mga patay, at inilagay ng mga manunulat ng Bagong Tipan ang lahat ng kanilang pag-asa para sa buhay at pagpapala sa hinaharap dito. Sumulat ang Apostol Pablo, "Kung ang mga patay ay hindi muling mabubuhay, hindi rin naman muling nabuhay si Cristo. At kung si Cristo ay hindi muling nabuhay, ang inyong pananampalataya ay walang kabuluhan; kayo'y nasa inyong mga

kasalanan pa rin. At ang mga nangatulog kay Cristo ay nangasira na rin." 1 Corinto 15:16-18

Pagkabuhay na Muli ng ating Panginoon

Pinag-usapan ni Pablo ang kapangyarihan ng Diyos kaugnay ng pagkabuhay ni Jesus mula sa mga patay: "Ano ang k ing labis na kadakilaan ng kaniyang kapangyarihan sa ating kapakinabangan, tayong mga nananampalataya, ayon sa paggana ng kaniyang makapangyarihang puwersa, na kaniyang ginawa kay Cristo, nang kaniyang binuhay siyang mag-uli sa mga patay, at kaniyang pinalukluk sa kaniyang sariling wanan sa makalangit na mga lugar." (Efeso 1:19,20). Inhula mismo ni Jesus ang kanyang kamatayan at kasunod na pagkabuhay sa kanyang mga alagad, na sinasabing "kailangang pumunta siya sa Jerusalem, at magdusa ng maraming bagay mula sa mga nakatatanda, at mga punong pari, at mga eskriba, at mamatay, at muling mabuhay sa ikatlong araw." Mateo 16:21

Ang muling pagkabuhay ni Jesucristo ay higit pa sa paggising mula sa pagtulog ng kamatayan. Ito ang kanyang pagpapalualhati sa pinakamataas na antas ng buhay sa buong sansinukob – ang banal. Ang muling nabuhay na katayuan ni Jesus ay inilarawan bilang: "Nakalalamang sa lahat ng pamunuan, at kapangyarihan, at sikanan, at kaharian, at sa bawat pangalang ipinangalan, hindi lamang sa sanlibutang ito, kundi pati sa darating pa: At [ang Diyos] ay naglagay ng lahat ng bagay sa ilalim ng kaniyang mga paa, at binigyan siya ng pagkaulo sa lahat ng bagay sa iglesia, Na siyang kaniyang katawan, ang kaganapan niya na siyang pumupuno sa lahat sa lahat." "At siya ang ulo ng katawan, ang iglesia: siyang pasimula, ang panganay sa mga patay; upang sa lahat ng bagay siya

ang magkaroon ng manunungang dako." Efeso 1:21-23; Colosas 1:18

Bagaman hindi natin lubos na mauunawaan ang kapangyarihang kasangkot sa ganitong makapangyarihang gawa, maaari at nararapat tayong magalak sa maraming katiyakan sa Bibliya na ang kaparehong kapangyarihang nagmulat kay Jesus mula sa mga patay ay nangakong tutulong sa atin sa bawat oras ng ating pangangailangan. Ang kapangyarihang ito ng Diyos ay ibinibigay sa atin ayon sa ating katapatan sa pag-alay ng ating buhay bilang mga kapwa tagapaghandog kasama si Jesus. Sa mahalagang kaisipang ito tumutukoy si Pablo nang sinabi niya, "Oo, at higit pa rito, itinuturing ko ang lahat ng bagay na pagkalugi dahil sa kaluwalhatian ng pagkakilala kay Cristo Jesus na aking Panginoon: , na dahil sa kaniya ay tiniis ko ang pagkalugi ng lahat ng bagay, at itinuturing ko ang mga ito na basura, upang siya'y aking makamtan." (Filipos 3:8). Pagkatapos ay dinagdag niya, "Upang makilala ko siya [si Jesus], at ang kapangyarihan ng kaniyang pagkabuhay na mag-uli, at ang pakikisama sa kaniyang mga paghihirap, na ako'y nagiging kawangis ng kaniyang kamatayan; Kung paanoman ako'y makasapit sa pagkabuhay na mag-uli ng mga patay." Filipos 3:10,11

Ang makapangyarihang kapangyarihan ng Diyos ay nagbibigay sa atin ng kinakailangang lakas upang ialay ang ating buhay kung araw-araw nating iniaalay ang ating sarili bilang buhay na handog sa kaniya. (Roma 12:1). Hindi ginagamit ng Panginoon ang kaniyang kapangyarihan upang pilitin ang kaniyang bayan na gawin ang kaniyang kalooban. Kung ipapakita nila ang kagustuhang maghandog, ibinibigay niya ang pagkakataon at ang kinakailangang lakas

upang tiisin ang mga pagsubok na maaaring idulot ng kaniyang pinapino na gawain ng pagtanggap. Ipinahayag ni Apostol Pedro ang wastong pagkakasunod-sunod ng kaisipan tungkol sa bagay na ito. Sinulat niya, "Kaya't magpakumbaba kayo sa silong ng makapangyarihang kamay ng Dios, upang kayo'y kaniyang itas sa takdang panahon; na ihuhulog ninyo ang buong pagkabahala sa kaniya; sapagka't siya'y nagmamalasakit sa inyo." 1 Pedro 5:6,7

Ang Talumpati ni Pablo

Binigyan tayo ni Pablo ng isang kumpletong talumpati tungkol sa muling pagkabuhay sa kanyang liham sa mga kapatid sa Korinto sa 1 Corinto 15:12-28. Una, pinatutunayan niya na ang pananampalataya sa muling pagkabuhay ay bahagi ng doktrinang Kristiyano, na kung wala rito, ang buong balangkas ng paniniwalang Kristiyano ay magiging walang halaga. (1 Corinto 15:12-19). Pangalawa, matapos patunayan ang doktrina, ipinakita niya na ang pagkabuhay na mag-uli ng ating Panginoon ay garantiya ng Diyos ng pagkabuhay na mag-uli para sa buong sangkatauhan, na para kaniya namatay si Cristo. (1 Corinto 15:20). Ipinalalagay pa niya ang katotohanang ito at ang makatwirang dahilan nito sa pamamagitan ng pagsasabing, "Sapagkat kung paanong sa pamamagitan ng tao dumating ang kamatayan, sa pamamagitan din naman ng tao dumating ang pagkabuhay na mag-uli ng mga patay." (1 Corinto 15:21). Sa pamamagitan ng taong si Adan dumating ang kamatayan sa buong sangkatauhan, , kaya naman sa pamamagitan ng taong si Cristo Jesus nagiging magagamit sa lahat ang pagpapala ng muling pagkabuhay.

Mahalagang tandaan na bagaman ang ganap na muling pagkabuhay tungo sa kasakdalan ay inilaan para sa buong sangnilikha ng tao, hindi ibig sabihin na lahat ay makakatanggap ng pagpapala ng walang hanggang buhay na ihahandog sa ilalim ng pamamahala ng kaharian ni Cristo ng katotohanan at katuwiran. Ang walang hanggang buhay ay para lamang sa mga matagumpay na makakalampas sa isang panahon ng pagsubok at paglilitis upang patunayan ang kanilang karapat-dapat sa ilalim ng matuwid na mga kondisyon ng kaharian. Lahat ng naglalagay ng kanilang pananampalataya at tiwala kay Cristo, at nagpapalago ng pagkatao na katulad ng sa kaniya, ay "bibigyang-buhay." Makakatanggap sila ng walang hanggang buhay bilang tao. Ito ang ibig sabihin ng mga salita ng apostol: "Sapagkat kung paanong sa Adan ay namatay ang lahat, gayon din naman sa Cristo ay mabibigyang-buhay ang lahat." (1 Corinto 15:22). Lahat ng matagumpay na makapasa sa mga pagsubok ng pagkatao at pagsunod sa banal na batas pagkatapos nilang magising mula sa kamatayan ay matatanggap ang kabuuan ng pangakong ito.

Ang Nangunguna

Gaya ng nabanggit kanina, isinulat ni Pablo na itinuring niyang "pagkawala ang lahat ng bagay" upang malaman niya ang kapangyarihan ng muling pagkabuhay ni Jesus. Walang duda na nasa isip niya ang kapangyarihan ng Langit na Ama na magagamit ng kaniyang bayan habang iniaalay nila ang kanilang mga buhay bilang sakripisyo kasama ni Jesus, at ang karagdagang paggamit ng Diyos sa kapangyarihang iyon para sa kapakanan ng kongregasyon sa "unang pagkabuhay." Pahayag 20:6

Ang lahat ng kasalukuyang pakinabang ng kalusugan, ginhawa, prestihiyo, o ligayang makamundo ay magiging walang kuenta kapag inihambing sa kaluwalhatian sa espirituwal. Dapat nating isipin, gaya ng ginawa ni Pablo, na ang lahat ng iba pa ay walang kabuluhan habang iniisip natin ang ipinangako sa lahat ng tinawag sa ganoong mataas na dangal. Gayunpaman, magiging atin lamang ang ganoong karangalan kung tayo ay nakikibahagi sa mga paghihirap ni Cristo ngayon. Gaya ng sinabi ng apostol: "Ang mga bagay na dati'y pakinabang sa akin, itinuring kong pagkalugi alang kay Cristo." (Filipos 3:7). Kung tayo'y magiging tapat, mararanasan natin ang makapangyarihang kapangyarihan ng Diyos na magbangon sa atin mula sa mga patay sa unang pagkabuhay-muli at itataas tayo sa kaniyang sariling kanan kasama ni Cristo. (Pahayag 3:21). Kaya, ang hinaharap na mana ng tapat na iglesia ay magiging kaluwalhatian, "ang kaluwalhatiang higit." 2 Corinto 3:10

Magaan na Pagsubok

Sa pagsusulat tungkol sa paksang ito, sinasabi sa atin ni Pablo, "Ang magaanang kapighatian namin, na sandali lamang, ay naghahanda para sa amin ng dipangkaraniwang bigat ng kaluwalhatian sa walang hanggan; Sapagkat hindi namin tinitingnan ang mga bagay na nakikita, kundi ang mga bagay na hindi nakikita: sapagkat ang mga bagay na nakikita ay pansamantala; ngunit ang mga bagay na hindi nakikita ay walang hanggan." (2 Corinto 4:17,18). Dito ipinapakita ng apostol sa atin na tanging yaong lubos na nagbigay ng kanilang sarili sa Diyos ang makakaintindi at makahahalaga sa makalangit na pagtawag na ito kay Cristo Jesus. Tungkol sa

ibinibigay ni Jesus para sa atin, lalo pang sinabi ni Pablo: "Siya ang itinakda ng Diyos bilang handog-pampawi sa pamamagitan ng pananampalataya sa kaniyang dugo, upang ipahayag ang kaniyang katuwiran dahil sa kapatawaran ng mga kasalanang naganap na, ayon sa pagtitiis ng Diyos; upang ipahayag, nga, sa panahong ito ang kaniyang katuwiran: upang siya'y maging matuwid, at maging tagapagbigay-katuwiran sa kaniya na sumasampalataya kay Jesus." Roma 3:25,26

Ipinapakita sa atin ni Apostol Pablo na mayroong kaayusan na dapat sundin kaugnay ng muling pagkabuhay. Pagkatapos niyang sabihin na "lahat" ay bibigyan ng pagkakataong "mabuhay," sinabi niya ito: "Ngunit ang bawat isa ay ayon sa kaniyang kaayusan: si Cristo ang unang bunga." (1 Corinto 15:23). Ang klase ng mga unang bunga, ang mga tapat na miyembro ng simbolikong katawan ni Cristo, ang mauuuna sa pagkakasunod-sunod at ranggo. (1 Corinto 12:12,27). Kung magiging tapat sila sa pakikipag-isa kay Cristo sa pamamagitan ng pagsasakripisyo sa kasalukuyang buhay na ito, magiging bahagi sila ng klase ng "mga unang bunga". "Hindi ba ninyo nalalaman na tayong lahat na nabinyagan kay Cristo Jesus ay nabinyagan sa kaniyang kamatayan? Kaya nga, tayo'y nakalibing na kasama niya sa pamamagitan ng binyag sa kamatayan, upang kung paanong si Cristo ay binuhay na mag-uli sa pamamagitan ng kaluwalhatian ng Ama, ay gayon din naman tayo'y lumakad sa bayang pagkabuhay. Sapagkat kung tayo'y naging kapisanan sa kaniyang kamukhaan ng kamatayan, tayo'y magiging kapisanan din sa kaniyang pagkabuhay na mag-uli." Roma 6:3-5

Ang panawagan na maging kabilang sa uri ng unang bunga ay nagsimula mga siglo na ang nakalipas nang ang ating Panginoong Hesus—ang ulo ng iglesia—ay muling nabuhay mula sa mga patay. Tunay nga, siya ang "una," at ang pinakamataas na ranggo sa mga unang bunga. Mula noon, isang "maliit na kawan" ng mga mananampalataya ang nakibahagi, sa pamamagitan ng pananampalataya, sa sakripisyo ng Manunubos. Ipinagkaloob nila ang kanilang sarili sa Panginoon at naging kapwa tagapagmana kasama ni Cristo. Tungkol sa mga ito, isinulat ni Pablo, "Kung mga anak nga tayo, mga tagapagmana naman; mga tagapagmana ng Diyos, at mga kapwa tagapagmana kay Cristo; kung tayo'y nakikisakit sa kaniya, upang tayo'y magkaroon din ng kapurihan na kasama niya." "Kung kay Cristo kayo, kayo nga'y binhi ni Abraham, at mga tagapagmana ayon sa pangako." Roma 8:17; Galacia 3:29

Pinaginhawahan ng Diyos

Ang mga nagsusumikap na maging kabilang sa unang bunga ay hinikayat sa gawaing ito ng maraming mahalagang pangako ng Diyos. "Ngayon, kung tayo'y namatay na kasama ni Cristo, naniniwala tayo na mabubuhay din tayo na kasama niya: Alang sa hindi na pagkabuhay ni Cristo sa mga patay, hindi na siya mamamatay pa; ang kamatayan ay wala nang kapangyarihan sa kaniya." (Roma 6:8,9). Ito ay isang karagdagang halimbawa ng makapangyarihang kapangyarihan ng Langit na Ama. Ang kapangyarihang ito kaugnay ng muling pagkabuhay ng ating Panginoong Jesus ay nagpapatibay sa atin laban sa bawat atake ng Kaaway. Pinalitan nito ang takot ng tapang, at binibigyan nito ng muling lakas ang mga napapagod. Gayunpaman, kasabay nito, ang

kapangyarihan ng Diyos ay hindi tayo inilalayo sa ating mga kinakailangang pagsubok at karanasan, ni hindi rin tayo pinapaligtas sa pagdurusa para sa katuwiran. (1 Pedro 4:12-16). Sa halip, tinutulungan tayo nitong maghintay sa Panginoon at magtiis nang may pagtitiis hanggang sa wakas. Mateo 24:13

Ito nga ang pinagpala na pag-asa at mana ng lahat ng bayan ng Diyos na nagnanais na ipagpatuloy ang paglakad sa mga yapak ng ating minamahal na Panginoong Jesus. Ang mga ito ay tinatakan ng "banal na Espiritu ng pangako," na sa pamamagitan ng Salita at probidensya ng Diyos ay nagpapatotoo na sila ay "tinanggap sa Minamahal." (Efeso 1:13,6). Ingatan natin ang mga pangakong ito: "Ang lahat ng pinamumunuan ng Espiritu ng Diyos ay mga anak ng Diyos. Sapagkat hindi ninyo tinanggap ang espiritu ng pagkaalipin upang muling matakot; kundi tinanggap ninyo ang espiritu ng pagiging anak, na sa pamamagitan nito tayo'y sumisigaw, 'Abba, Ama.' Ang Espiritu mismo ang nagpapatotoo kasama ng ating espiritu na tayo ay mga anak ng Diyos." "Minamahal, ngayon ay mga anak tayo ng Diyos, at hindi pa nahahayag kung ano tayo magiging: ngunit nalalaman natin na, kapag siya'y nahayag, tayo'y magiging kawangis niya; sapagkat makikita natin siya kung ano siya." Roma 8:14-16; 1 Juan 3:2

Ang pagkabuhay na mag-uli ng mga unang bunga, ang ulo at katawan ng klase ni Cristo, ay unang yugto pa lamang ng pagtupad sa pangako ng isang buhay sa hinaharap para sa sangkatauhan sa pamamagitan ng pagkabuhay na mag-uli ng mga patay. Ang banal na pangako ay "may pagkabuhay na mag-uli ng mga patay, ng mga matuwid at ng mga hindi matuwid." (Gawa 24:15). Ilalagay ni Cristo "sa ilalim ang lahat ng

pamamahala at kapangyarihan at kapuwersa" upang ituro ang katuwiran, katotohanan, at pag-ibig sa lahat ng tao. "Sapagkat kailangan siyang maghari, hanggang mailagay niya sa ilalim ng kaniyang mga paa ang lahat ng kaniyang mga kaaway. Ang huling kaaway na lipulin ay ang kamatayan." 1 Corinto 15:24-26

Isang Pagbangon Muli - Pagbawi

Sa Bibliya, ang salitang "pagkabuhay na mag-uli" ay matatagpuan lamang sa Bagong Tipan. Ito ay salin ng salitang Griyego na anastasis, na ang ibig sabihin ay "pagbangon muli," "pagbawi," o "pag-alsa." Iba namang salitang Griyego ang ginagamit kapag tinutukoy ang pansamantalang paggising ng mga taong himalang nagising mula sa kamatayan, ngunit muling namatay. Ganito ang nangyari sa muling pagkabuhay ni Lazaro at ng iba pa kung saan hindi ginamit ang salitang Griyegong anastasis, ni ang katumbas nitong salitang Ingles na "resurrection." Tingnan ang Juan 12:1.

Ang "tubos para sa lahat" na ibinigay ng ating Panginoon ay nagsiguro ng pagkakataon ng isang ganap na pagkabuhay na mag-uli [anastasis] para sa lahat. (1 Timoteo 2:5,6). Ang pagtukoy sa pagkabuhay na mag-uli bilang simpleng muling paggising para sa panandaliang buhay na susundan ng muling kamatayan ay magiging paglilimita sa kapangyarihan ng Diyos pati na rin sa kaniyang plano para sa sangkatauhan. Ang tunay na kahulugan ng salitang ito ay naglalaman ng kaisipan ng ganap na pagpapanumbalik ng lahat ng nawala. Nawalan ang sangkatauhan ng kaperpeksiyohan at napasok sa isang paikot-ikot na pagbagsak na nagdulot ng moral na pagkabulok, karamdaman, kalungkutan, at sa huli

ay kamatayan. Namatay ang ating Panginoong Hesus upang mabawi ang lahat ng nawala, at ang pangako ng muling pagkabuhay ay samakatuwid ang pangako ng pagpapanumbalik ng mga nawala at pagkatapos ay tinubos. Lucas 19:10

Upang maunawaan ang buong diwa ng salitang anastasis, na tumutukoy sa pagpapanumbalik o pag-alsa, dapat nating alalahanin kung gaano kalalim ang pagkahulog ng tao. Ang ganap na pagpapanumbalik, na tiniyak para sa sangkatauhan ng kanilang Manunubos, ay isang ganap at kumpletong pagbawi ng lahat ng nawala. Tunay na nawala ang buhay, ngunit kasabay nito ang lahat ng kasamang pagkasira - pangkaisipan, pangmoral, at pangkatawan - na nagwakas sa ganap na pagkasira, ibig sabihin, kamatayan. Sa pamamagitan ng kusang-loob na sakripisyo at kasunod na pagkabuhay na mag-uli ng Tagapagligtas ng mundo, ang ating Panginoong Jesus, isang ganap na pag- , ang pag-angat sa dakilang katayuan ng kaperpektoan at sa larawan at kawangis ng Diyos, ay tatamasa ng lahat ng may kusang-loob at masunurin sa pamilyang sangkatauhan sa ilalim ng matuwid na pamamahala ng uri ni Cristo, ulo at katawan, sa panahon ng Mesiyanikong kaharian.

Pagbabalik sa Kaperpektohan

Ang libong-taong kaharian ni Cristo ay magiging araw ng pagkabuhay para sa buong sangkatauhan. (Pahayag 20:4,6). Gayunpaman, hindi pipilitin ang sangkatauhan na kamtin ang dakilang kaganapang pangkaisipan at moral na inihandog kay Cristo para sa lahat. Kapag bumangon ang mga patay mula sa libingan, kailangan nilang makipagtulungan at makilahok sa mga bagay na may kinalaman sa

kanilang sariling pagkabuhay tungo sa kaganapan. Sa libingan, wala nang pagkakataong gawin ito. Tulad ng sinasabi ng Kasulatan, "Anumang akayin ng iyong kamay na gawin, gawin mo ito ng buong lakas; sapagkat sa libingan, na iyong pupuntahan, ay walang gawain, ni pakana, ni kaalaman, ni karunungan." "Sapagkat sa kamatayan ay wala nang alaala sa iyo; sa libingan, sino ang magpapasalamat sa iyo?" Ecclesiastes 9:10; Awit 6:5

Basa natin sa Juan 5:28,29, "May darating na oras na ang lahat ng nasa mga kutkutan ay maririnig ang kaniyang [ni Jesus] tinig at lalabas, ang mga gumawa ng mabuti sa muling pagkabuhay ng buhay, at ang mga gumawa ng masama sa muling pagkabuhay ng paghatol." Anak ng biyayang pagpapatibay na ang lahat sa kanilang mga libingan ay gigisingin sa muling pagkabuhay ng mga patay. Magkakaroon ng dalawang uri na gigisingin, at sa ilalim ng magkaibang kalagayan. Tulad ng ating nabanggit na, ang mga lubos na nakatuon na tapat hanggang sa kamatayan, ay lalabas mula sa kamatayan tungo sa isang perpektong, makalangit na buhay. Tatanggap sila ng banal na kalikasan na hindi na sasakupan ng kapangyarihan o kontrol ng kamatayan. Pahayag 2:10; 2 Pedro 1:4

Ang natitirang bahagi ng sangkatauhan ay gigisingin para sa isang panahon ng paghuhukom, o pagsubok, kung saan magkakaroon sila ng pagkakataon para sa ganap na pagbangon at paggaling mula sa kasalanan at kamatayan. Kailangan nilang sumunod sa mga tagubilin ng libong taong araw ng paghuhukom na iyon. Magkakaroon sila ng pinakamainam na kalagayan upang matuto tungkol sa Langit na Ama sa pamamagitan ng patnubay ni Cristo, ang ulo at

katawan. Isinulat ng propeta, "Magagalak ang ilang at ang liblib na lugar dahil sa kanila; at ang disyerto ay magliliket, at mamumulaklak na parang rosas. ... Kanita'y mabubuksan ang mga mata ng bulag, at malalagusan ang mga tainga ng bingi. ... At magkakaroon doon ng isang daan, at isang landas, at ito'y tatawaging Landas ng Kabanalan; ... At ang mga tinubos ng Panginoon ay babalik at parating sa Siyon na may awit at may walang hanggang kagalakan sa kanilang mga ulo: makakatagpo sila ng kagalakan at tuwa, at ang dalamhati at ang daing ay tatakas." Isaias 35:1,5,8,10

Ang kahanga-hangang talata ng kasulatan na ito ay nagpapahayag kung paano dadalhin ang lupa sa kasakdalang idinisenyo ng Diyos para dito. Ang lupa ay muling magiging masayang tahanan at isang magandang paraiso para sa sangkatauhan. Ang kaharian ng Mesiyas ay hindi lamang magpapasulong sa sangkatauhan kundi magdadala rin ng mga pagpapala ng kasakdalan sa lupa. Nabatid na ng Diyos ang lahat ng pangangailangan ng kaniyang plano at maghahanda ng saganang probisyon para sa lahat ng pangangailangan ng kaniyang nilikhang tao. Ipinangako Niya na ililigtas ang sangkatauhan mula sa kapangyarihan ni Satanas at sa kaniyang nakasisilaw na impluwensiya. Pahayag 20:1-3

Ang mga pagpapala ng kaharian ni Cristo ay sa huli ay magbubukas sa mga mata ng mga bulag, kapwa sa pisikal at simbolikong paraan. Lahat ng kamangmangan, pagkiling, at pamahiin ay aalisin. Lahat ay darating sa tumpak na kaalaman ng Katotohanan tungkol sa banal na pagkatao at mga katangian, at lalo na ang pag-ibig ng Diyos. Dahil dito, ang tunay na kaalaman tungkol sa Panginoon ay

pupuno sa buong lupa "na gaya ng pagbabalot ng tubig sa dagat." (Isaias 11:9). Hindi lamang gagalingin ang mga katawan ng tao, kundi malalaya rin ang kanilang isipan at puso mula sa pagkaalipin sa kasalanan. Ito ang layunin at dakilang gawa ng Mesiyanikong kaharian. Kapag naitatag na ang kaharian, magsisimulang dumaloy sa lahat ng tao ang mga biyaya ng kapayapaan, kagalakan, at buhay. Nagagalak tayo na ang Diyos ay may plano para sa buong mundo, na kinabibilangan ng wakas sa lahat ng mga bagay na naghiwalay sa sangkatauhan mula sa Kanyang pag-ibig. "At hindi na ituturo ng bawat isa sa kaniyang kapuwa, at ng bawat isa sa kaniyang kapatid, na sasabing, Kilalanin mo ang Panginoon: sapagka't ang lahat ay makakakilala sa akin, mula sa pinakamaliit na gaya ng pinakadakila." Hebreo 8:11

Nakita ni Juan na tagapaghayag ang mga kalagayang ito sa isang pangitain at sinabi: "Nakita ko ang isang bayang bagong langit at isang bayang bagong lupa: sapagkat ang dating langit at ang dating lupa ay lumipas na; at wala nang dagat. At ako, si Juan, ay nakita ko ang banal na lunsod, ang bayang Herusalem, na ibinababa mula sa langit ng Diyos, na inihanda na parang nobyang pinalamutian para sa kaniyang lalaki. At nakarinig ako ng malakas na tinig mula sa langit na nagsasabi, 'Narito, ang tabernakulo ng Diyos ay nasa mga tao, at siya'y maninirahan kasama nila; at sila'y magiging bayan niya, at ang Diyos mismo ang sasama sa kanila at magiging Diyos nila. At papahirin ng Dios ang lahat ng luha sa kanilang mga mata; at hindi na magkakaroon ng kamatayan, ni dalamhati, ni pag-iyak, at hindi na magkakaroon ng anumang sakit: sapagkat ang mga dating bagay ay lumipas na. At ang nakaupo sa trono ay nagsabi, 'Narito, ginagawa kong bago ang lahat ng bagay.' At

sinabi niya sa akin, 'Sumulat ka, sapagkat ang mga salitang ito ay totoo at tapat.' Pahayag 21:1-5

Muli, magkakaroon ang sangkatauhan ng kapangyarihan sa buong daigdig at makapamumuhay nang may kapayapaan at kagalakan magpakailanman. Lahat ay ganap nang matutunan ang mga aral na nakabatay sa mga salita ni Jesus, na nagsabi, "Ibiging mo ang Panginoon mong Dios ng s g buong puso mo, ng buong kaluluwa mo, ng buong pag-iisip mo, at ng buong lakas mo. ... Ibiging mo ang iyong kapuwa na parang iyong sarili." Marcos 12:30,31

Ang pag-ibig ang pangunahing biyaya na kailangang matutunan at isabuhay ng sangkatauhan. "Ang pag-ibig ang katuparan" ng kautusan ng Diyos. (Roma 13:10). Ang lahat ng nagnanais na mabuhay magpakailanman sa isang perpektong daigdig ay kailangang maabot ang pag-ibig na ito. Ang tanda ng pagkatao na ito, na inilalagay ng batas ng Diyos bilang kundisyon para sa buhay, ay ang perpektong pag-ibig. Sa huli, ang batas na ito ang dapat mamahala sa lahat ng may katalinong nilalang ng Diyos na makakamit ang buhay na walang hanggan. Kapag ang tao ay ganap nang maibabalik sa wangis ng Diyos, mamahalin siya ng bawat tao, ang minamahal Niyang Anak, at ang buong kapatiran ng sangkatauhan.

Nang mamatay si Lazaro, hinanap ni Jesus ang kanyang nagdadalamhating kapatid na si Marta upang aliwin siya. "Sinabi ni Jesus sa kaniya, Muli'y mabubuhay ang kapatid mo. Sinabi ni Marta sa kaniya, Alam ko na siya'y muling mabubuhay sa pagkabuhay na mag-uli sa kahuling araw. Sinabi ni Jesus sa kaniya, Ako ang pagkabuhay na mag-uli at ang buhay: ang sumasampalataya sa akin, siya'y mabubuhay kahit na mamatay. At ang sinumang nabubuhay at

sumasampalataya sa akin ay hindi mamamatay magpakailanman." (Juan 11:23-26). Sa pananabik, inaabangan natin ang panahong iyon kung kailan ang mga taos-pusong salitang ito ay ganap na matutupad sa bawat tao sa buong mundo.